

Αντιφών, Περὶ τοῦ χορευτοῦ, 25

Γ1. Γνωρίζετε καλά, ἄνδρες, ὅτι αὐτοὶ εἶναι οἱ μεγαλύτεροι καὶ ἰσχυρότεροι ἐξαναγκασμοὶ ἀνάμεσα στους ἀνθρώπους καὶ ὅτι ὁ πιο σαφής καὶ ὁ πιο πλεόν ἀξιόπιστος ἔλεγχος τοῦ δικαίου μπορεῖ νὰ γίνῃ στις περιπτώσεις που υπάρχουν πολλοὶ ἐλεύθεροι πολῖτες που γνωρίζουν (τὰ πράγματα) καὶ (στις περιπτώσεις που υπάρχουν) δούλοι καὶ εἶναι δυνατόν νὰ ἀναγκάσει (κάποιος) τους ἐλεύθερους (νὰ πουν τὴν ἀλήθεια) με ὄρκους καὶ με τὸν λόγο τῆς τιμῆς τους, που εἶναι τὰ μεγαλύτερα καὶ σπουδαιότερα πράγματα για τους ἐλεύθερους, καὶ εἶναι δυνατόν (νὰ ἀναγκάσει) τους δούλους με ἄλλα μέσα ἐξαναγκασμοῦ, που, ἀν καὶ πρόκειται νὰ θανατωθῶν (ἀπὸ τὸν κύριό τους), ἐπειδὴ εἶπαν τὴν ἀλήθεια, ἀναγκάζονται παρόλα αὐτὰ νὰ πουν τὴν ἀλήθεια. Γιατί, στὸν καθένα ἡ ἀνάγκη τῆς παρουσίας στιγμῆς εἶναι ἰσχυρότερη ἀπὸ αὐτὴ τοῦ μέλλοντος.

Γ2.α. ἐπίσταιο

συνειδέναι

ἐξέσται

ἀπεθάνετε

κάτειπε

Γ2.β. πλειόνων

πίστει

αἷς

σαφοῦς

παρόντα

Γ3.α. περὶ τοῦ δικαίου: ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς τῆς ἀναφορᾶς

ὄρκους: δοτικὴ τοῦ τρόπου (ἢ τοῦ μέσου)

ἀναγκάζειν: τελικὸ ἀπαρέμφατ, ἀντικείμενο τοῦ ἐξείη (ετεροπροσωπία)

μέγιστα: κατηγορούμενο στο ἄ εκ του συνδετικού ἐστίν

τάληθῆ: αντικείμενο του λέγειν

τῆς μελλούσης: επιθετική μετοχή, β' ὀρος συγκρίσεως εκ του ἰσχυροτέρα

Γ3.β. 1. ὅτι αἱ ἀνάγκαι αὗται ἰσχυρόταται καὶ μέγισταί εἰσι

Εἰδική πρόταση, αντικείμενο του ἐπίστασθε

2. ἦν μέλλωσιν ἀποθανεῖσθαι

Υποθετική πρόταση. Εἰσάγεται με τον ἦν και εκφέρεται με υποτακτική. Με την ἀπόδοση της κύριας πρότασης σχηματίζει υποθετικό λόγο, που δηλώνει το αορίστως επαναλαμβανόμενο στο παρόν και το μέλλον.